

بیست و چار پند و کلام انداز + یازده تایی دیگر

۱. پفیوز و بی اخلاق و کامروا باشید.
۲. گول ژاژخایی وجدان تان را مخورید.
۳. کماکان رذل بمانید.
۴. آب زیرکاه باشید تا کسی زیر آب تان را نزند.
۵. تنها رذلها می توانسته اند به رگ شانسان تان بزنند. خوب بود این را می دانستید و به کودکی خود را بیهوده پاره پوره نمی کردید و، امروز هم هیچ گهی نشده باشید.
۶. از هیچ پلی رد مشوید تا در معرض اندرز نباشید.
۷. هوای سازمان ناپفیوز و قدسی ملل را داشته باشید و به کمیساریای عالی پناهندگان اعتراض نکنید تا غربت و دربه دری پناهجویی تان را این گونه خفن تا قیامت کش ندهند.
۸. به دروغهایی که می گوید ایمان قوی داشته باشید.
۹. در مستراح های عمومی پارک ملت، عطسه مزیند تا بنگ و توتون از کف دست تان نریزد، و بلند مگوزید تا نشئه ی کرک همسایه ی بغلی تان نپرد و شما را نفرین نکند.
۱۰. قلم جز به نرخ روز مزیند، تا مشتکی الکن شما را کس کش کس شیرنویس بی ادب نخوانند.
۱۱. بزرگی فرموده است: زن، زائده ای است حول محور کس! و بزرگی دیگر فرموده است: بهترین نوع زن، جنده ی آن است! سخن نخست را نیمی از حقیقت، و سخن اخیر را تمام حقیقت شمرده و به ایشان درود بفرستید.
۱۲. با مسلمان محشور مباحث کنید، مگر این که گلوی تان پیش زن اش گیر کرده باشد.

۱۳. عارفی را حکایت کنند که روز به دو درم زنبیل بافتی، و به شب، در کلیدان بیوه زنان

انداختی. زهی عارف با معرفت!

۱۴. در جوانی مردمان را بچاپید تا در پیری به پول شما احترام بگذارند.

۱۵. از حکمت تف غافل مباشید و بر سوراخ سوزن مردمان عیب منهد.

۱۶. زناکار باشید تا لذت ضایع شده در جماع شرعی را دریابید.

۱۷. اول برای پاچه های شلوارتان فکری بکنید و بعد محکم بگوزید.

۱۸. به خود بگوئید "مرا چه به این گه خوردن ها؟" و وارد سیاست مشوید.

۱۹. از عرصه علوم اجتماعی، به شرکت در "گردهمایی" شبانه اش بسنده کنید.

۲۰. از منزلت کون ده منی غافل مباشید و کس دومتقالی را بر آن ترجیح مدهید.

۲۱. نمکدان مشکیند و بر دختر همسایه تهمت منهد و امیدوار باشید.

۲۲. مست در کوچه های تنگ ویراژ مروید تا ماشینتان زخم و زیلی نشود.

۲۳. اگر در خیابانی شلوغ و تاریک، کسی شما را اشتهاً انگولک کرد، سپاس گزار باشید و

آن را غنیمت تمام شمرد.

۲۴. گیرم که پیر شده اید و بر نمی خیزد؛ کیرچشمی را که از شما نگرفته اند.

۲۵. از مسلمین، جز مادینگان جوان و سفیدشان را به آدم شمارید.

۲۶. از خانه که قدم بیرون می نهید اگر باران بر شما بارید فوراً برگردید چون فراموش

کرده اید چترتان را بردارید.

۲۷. تا خواهان دارید بدهید که از شوره زار پشیمانی فردا ذکر نمی روید.

۲۸. اگر کسی بدون قصد و غرض به شما سلام کرد، در تحویل دادن او به مأموران

تیمارستان درنگ روا مدارید.

۲۹. عرق به اندازه بخورید تا حریفان از سخاوتِ شما سوءاستفاده‌ی بهینه نبرند و صبح از کون درد ننالید.

۳۰. در جوانی پیران را به‌رایگان بگایید تا در پیری از رحمتِ جوانان بی‌بهره نمانید.

۳۱. سیگارتان را جز به آتشِ سیگارِ قبلی روشن نکنید تا از زیانِ دودِ گوگردِ کبریت و گازِ فندک، سینه‌تنگی نگیرید.

۳۲. با شرّ و وری که سرهم می‌کنید پیوسته آپدیت باشید تا کنتورِ وبلاگ‌تان پایین نیاید. نترسید؛ کسی نوشته‌های شما را نمی‌خواند.

۳۳. با زوجهِی خود عاشقانه جماع نکنید تا آن مادینه‌ی کم‌عقل، شما را ابله و ندیدپدید نیندازد.

۳۴. اندرزهای حکیمانه‌ی ما را چس میندازید و آویزه‌ی گوش سازید تا از جهالتِ خود در امان بمانید.

۳۵. به پاسِ آغازِ این شکم‌روشِ بزرگ، و رفعِ قطعیِ ۱۴۰۰ سده ثقلِ رودگانیِ کشنده، غرّتاغرتْ گوزاگوز، ۲۲ بهمن را گرامی دارید، که ایدون باد!

✍

موارد افزوده: شماره‌های ۹، ۱۳، ۲۱، ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۳، و ۳۴.

م. سهرابی

۲۲ بهمنگ ۱۳۹۰، ۱۱ فوریه ۲۰۱۲

بی‌دی‌اف: (نسخه‌ی اولیّه)

<http://mehdisohrabi.files.wordpress.com/2012/02/24pandook2.pdf>

بی‌دی‌اف: (کامل):

<http://mehdisohrabi.files.wordpress.com/2012/02/24pandook111.pdf>